

عنوان مقاله:

تصویر شهر تهران در سینمای داستانی ایران (پس از انقلاب)

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران، دوره 4، شماره 13 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

اعظم راووداد - دانشیار گروه ارتباطات دانشگاه تهران

بهارک محمودی - دانشجوی دکتری ارتباطات، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف از نگارش این مقاله توصیف شهر و تجربه مدرنیته در ایران پس از انقلاب از دریچه سینماست. در واقع قصد داریم با میانجی گری سینما و تصویری که از شهر ارائه کرده تأملی انتقادی داشته باشیم بر تجربه مدرنیته در ایران بعد از انقلاب، چرا که شهر تهران در آثار سینمایی همواره نماد امری مدرن و در تقابل با سنت قرار گرفته است. آرای تنی چند از اندیشمندان انتقادی همچون تضاد و تناقض درونی مدرنیسم در اندیشه برمن، تراژدی فرهنگ مدرن، فرهنگ عینی و فرهنگ ذهنی در اندیشه زیمل، چارچوب نظری این مقاله را تشکیل داده است. علاوه بر آن مفاهیمی همچون از خود بیگانگی و بت وارگی در آرای مارکس برای تحلیل فیلم ها به کار گرفته شده است. هدف این است که با کمک گرفتن از این چارچوب نظری و مفاهیم مرتبط با آن در قاب سینما به درکی انتقادی از مدرنیته شهری در ایران پس از انقلاب دست یابیم. بدین منظور فیلم هایی را مطالعه کردیم که شهر در کانون آن قرار داشتند. در هر دهه چند فیلم نمایا انتخاب شدند و سپس با کمک روش تفسیر انتقادی به نقد و تحلیل تصویر شهر تهران در سینمای بعد از انقلاب پرداختیم.

کلمات کلیدی:

از خود بیگانگی، فردیت، سینمای ایران، مدرنیته و شهر، مدرنیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/541692>

